



**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9586156
ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα

20/06/2014

Αριθμός απόφασης:

1862

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 70Β' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 151), όπως αυτές προστέθηκαν με το ν.4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α'107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2^α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.

β. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

γ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

δ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

ε. Της ΠΟΛ 1209/06.09.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 2371).

στ. Του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1211/12-9-2013 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 12895 ΕΞ 2014/ 9-4-2014 απόφαση του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» (ΦΕΚ Β' 975).

4. Την από **20/02/2014** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του κ. του με Α.Φ.Μ. :..... κάτοικο στην οδό αρ....., κατά της υπ' αριθ.

...../31-12-2013 πράξης καταλογισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης (άρθρο 29 παρ.2 Ν.3986/2011) (διαχειριστική περίοδο 1/01/2011 - 31/12/2011) του Προϊσταμένου του Κέντρου Ελέγχου Φορολογουμένων Μεγάλου Πλούτου (Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.) με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος του, Ειδική Εισφορά Αλληλεγγύης ποσού 17.000,89 €.

5.Τη με αριθ./31-12-2013 πράξη καταλογισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης (άρθρο 29 παρ.2 Ν.3986/2011) (διαχειριστική περίοδο 1/01/2011 - 31/12/2011) του Προϊσταμένου του Κέντρου Ελέγχου Φορολογουμένων Μεγάλου Πλούτου (Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.) με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος του, Ειδική Εισφορά Αλληλεγγύης ποσού 17.000,89 €.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7.Την από 20/06/2014. εισήγηση του Α1 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 20./02/2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του κ. του με Α.Φ.Μ. :..... , η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Σύντομο ιστορικό: Η προσβαλλόμενη πράξη καταλογισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης (άρθρο 29 παρ.2 Ν.3986/2011) (διαχειριστική περίοδος 1/01/2011 - 31/12/2011) του Προϊσταμένου του Κέντρου Ελέγχου Φορολογουμένων Μεγάλου Πλούτου (ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π.) προέκυψε μετά από προσωρινό έλεγχο Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης στον υπόχρεο που διενεργήθηκε από Ελεγκτές της αρμόδιας φορολογικής αρχής (ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π.) σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 του Ν.3986/2011 για τα οικ. Έτη 2011 και 2012 σε συνδυασμό με τα αποτελέσματα του διενεργηθέντος Προσωρινού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος των οικ. ετών 2001-2012 (με αφορμή την αποστολή εμβασμάτων στο εξωτερικό) βάσει του οποίου προσδιορίστηκε το συνολικό εισόδημα για τον ίδιο και τη σύζυγο αυτού και αναλυτικά εκτίθεται στην από 30/12/2013 έκθεση προσωρινού ελέγχου φορολογίας Εισοδήματος.

Ειδικότερα η Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων – Γενική Δ/νση Φορολογικών Ελέγχων απέστειλε την με αρ. Πρωτ./7-12-2012 πρόσκληση στον ως άνω φορολογούμενο προκειμένου να δικαιολογήσει την προκύπτουσα διαφορά δεδομένου ότι τα κεφάλαια τα οποία μετέφερε στο εξωτερικό είναι μεγαλύτερα από τα προκύπτοντα κεφάλαια σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρ.19 του Ν.2238/9 βάσει των δηλώσεων οικ. έτους 2004 και επομένων. Ο ανωτέρω ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση και υπέβαλε στη Δ.Ο.Υ. τη με αρ. πρωτ./20-03-2013 δήλωση και φάκελο με τα σχετικά δικαιολογητικά καθώς και τροποποιητικές δηλώσεις για τα οικ. έτη 2005,2010,2011 και 2012.

Βάσει των υποβληθεισών δηλώσεων αρχικών και συμπληρωματικών- τροποποιητικών ο έλεγχος προέβη στον προσδιορισμό της τεκμαρτής δαπάνης διαβίωσης βάσει των υποβληθεισών δηλώσεων των οικ. ετών 2001 έως και 2012 ,ως και τον προσδιορισμό των κεφαλαίων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του Ν.2238/94. Από τον ανωτέρω **προσωρινό έλεγχο**

διαπιστώθηκε προσαύξηση της περιουσίας του ελεγχόμενου κατά 407.967,93 ευρώ που δεν δικαιολογείται σύμφωνα με το άρθρο 48 παρ. 3 του Ν. 2238/94, διότι το διαθέσιμο εισόδημα του ελεγχόμενου δεν επαρκούσε για να καλύψει το συνολικό ποσό που μεταφέρθηκε στο εξωτερικό.

Στο συνολικό ποσό εισοδήματος των 476.185,48 ευρώ που προσδιορίστηκε βάσει του προσωρινού ελέγχου υπολογίστηκε η Έκτακτη Εισφορά Αλληλεγγύης που αναλογεί στον υπόχρεο και εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη καταλογισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης (άρθρο 29 παρ.2 Ν.3986/2011) (διαχειριστική περίοδο 1/01/2011 - 31/12/2011) του Προϊσταμένου του Κέντρου Ελέγχου Φορολογουμένων Μεγάλου Πλούτου (Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.) .

Ο προσφεύγων , με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξης καταλογισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης (άρθρο 29 παρ.2 Ν.3986/2011) (διαχειριστική περίοδο 1/01/2011 - 31/12/2011) του Προϊσταμένου του Κέντρου Ελέγχου Φορολογουμένων Μεγάλου Πλούτου (Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.) .

ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ ΛΟΓΟΙ

Α)Ο προσφεύγων επικαλείται τα εισοδήματα που απόκτησε κατά την διάρκεια του εργασιακού του βίου καθόσον ασχολήθηκε ως υψηλόβαθμο στέλεχος σε εταιρείες στην Ελλάδα ,στις της ,στο και κατόπιν πάλι στην Ελλάδα.

Για την εργασία του στις κατά τα έτη 1980-1983 υπέβαλε φορολογικές δηλώσεις στις Φορολογικές Αρχές (.....) και προσκόμισε αντίγραφα φορολογικών δηλώσεων για τα έτη 1994-1995 από το προσωπικό του αρχείο. Για τις υπόλοιπες δηλώσεις αδυνατεί να τις προσκομίσει γιατί σύμφωνα με την από 4/02/2013 αρνητική απάντηση των αρμοδίων Φορολογικών Αρχών (.....) σε σχετικό του αίτημα να του χορηγήσουν αντίγραφα των φορολογικών δηλώσεων αυτές δήλωσαν ότι διατηρούν το αρχείο τους σε βάθος δεκαετίας .

Για την εργασία του στο από το 1984-1995 προσκόμισε αντίγραφα των μηνιαίων μισθοδοτικών καταστάσεων περιόδου 1984-1995.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του Ν.2238/94 , ο Προϊστάμενος της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς του εισοδήματος που δηλώθηκε από τον φορολογούμενο, τη σύζυγό του και τα πρόσωπα που τους βαρύνουν η προσδιορίστηκε από τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. και της συνολικής ετήσιας δαπάνης τους των άρθρων 16 και 17 , η οποία προσαυξάνει τα εισοδήματα που δηλώνονται ή προσδιορίζονται, υποχρεούται να λάβει υπόψη του τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά ,τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία και με τα οποία καλύπτεται ή περιορίζεται η διαφορά που προκύπτει. Στις περιπτώσεις αυτές ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης.

Τα ποσά αυτά μπορεί να είναι :

α)Πραγματικά εισοδήματα τα οποία αποκτήθηκαν από τον ίδιο τη σύζυγό του και τα πρόσωπα που τους βαρύνουν και τα οποία απαλλάσσονται νομίμως από το φόρο ή φορολογούνται με ειδικό τρόπο

Αν τα εισοδήματα αποκτήθηκαν στην αλλοδαπή ,αναγνωρίζονται ,εφόσον υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος στην Ελλάδα ή απαλλάσσονται νομίμως από αυτόν.

β).....γ).....

Εισαγωγή συναλλάγματος, που δεν εκχωρείται υποχρεωτικά στην Τράπεζα της Ελλάδος ,εφόσον δικαιολογείται η απόκτηση του στην αλλοδαπή.

Δεν απαιτείται η δικαιολόγηση της απόκτησης αυτού του συναλλάγματος για τα πρόσωπαπου είχαν διαμείνει πέντε (5) τουλάχιστον χρόνια στην αλλοδαπή και το επικαλούμενο ποσό συναλλάγματος προέρχεται από καταθέσεις στο όνομά τους ή στο όνομα του άλλου συζύγου σε τράπεζα της Ελλάδας ή σε υποκατάστημα Ελληνικής τράπεζας στο εξωτερικό κατά το χρόνο που διέμεναν στην αλλοδαπή ή από καταθέσεις τους μέσα σε (1) χρόνο από τη μετοικεσία τους στην Ελλάδα χωρίς το συνάλλαγμα αυτό να έχει επανεξαχθεί στην αλλοδαπή.

Επειδή, τα ποσά που επικαλείται ο προσφεύγων για την εργασία του στις Η.Π.Α. κατά τα έτη 1980-1983 και στο Βέλγιο κατά τα έτη 1984 -1995 δεν αποδεικνύεται η φορολόγησή τους στην Ελλάδα ή απαλλαγή τους νομίμως από αυτόν. Προς απόδειξη της φορολογίας ή της νόμιμης απαλλαγής πρέπει τα εισοδήματα αυτά να έχουν περιληφθεί σε δήλωση εισοδήματος που έχει υποβληθεί στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. Επομένως δεν μπορεί να γίνει επίκληση εισοδημάτων εξωτερικού χωρίς υποχρεωτική δήλωση τους στην Ελλάδα ή φορολογία τους με ειδικό τρόπο.

Περαιτέρω δεν αποδεικνύεται ότι τα ποσά αυτά εισήχθησαν στην Ελλάδα (εισαγωγή συναλλάγματος)

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος **είναι νόμω και ουσία αβάσιμος και ως τέτοιος απορριπτέος.**

Β) Ισχυρίζεται ο προσφεύγων ότι τις αποταμιεύσεις από τα εισοδήματα που απέκτησε στο εξωτερικό σταδιακά μετέφερε στους τραπεζικούς του λογαριασμούς προς την Ελλάδα, όμως δεν κατέστη δυνατόν να ανευρεθούν από τις εμπλεκόμενες Τράπεζες τα σχετικά παραστατικά παρά μόνο το ποσό των 548.553,13 ευρώ που είχε εισάγει μέσω της

Επειδή, τα ποσά της εισαγωγής χρηματικού κεφαλαίου από το εξωτερικό που πραγματοποιήθηκαν κατά τα προηγούμενα έτη, πρέπει να προκύπτουν από βεβαιώσεις χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων .

Επειδή ,το ποσό των 548.553,13 ευρώ που είχε εισάγει μέσω της, ο προσφεύγων το συμπεριέλαβε στις τροποποιητικές δηλώσεις που υπέβαλε στη Δ.Ο.Υ.

και ειδικότερα το ποσό των 200.000,00 ευρώ με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικ. έτους 2005 (χρήση 2004) και το ποσό των 348.553,13 ευρώ (200.000,00 + 148.553,13) ευρώ με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικ. έτους 2006 (χρήση 2005) τα οποία ποσά υπολογίστηκαν κατά τον προσδιορισμό του εισοδήματός του από το γενόμενο προσωρινό φορολογικό έλεγχο .

Επειδή, περαιτέρω ο προσφεύγων επικαλείται **αόριστα** ότι μετέφερε **διάφορα ποσά** σε τραπεζικούς του λογαριασμούς προς την Ελλάδα για τα οποία δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία (βεβαιώσεις χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων) από τα οποία να προκύπτει τόσον η εισαγωγή συναλλάγματος όσο και το ποσό .Ο ισχυρισμός αυτός καταρρίπτεται **ως αόριστος αβάσιμος και αναπόδεικτος**.

Γ) Ισχυρίζεται ο προσφεύγων ότι ο προσδιορισμός του ετήσιου κόστους «ζωής» πραγματοποιήθηκε με βάση τα οριζόμενα στη φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων «τεκμήρια διαβίωσης» και όχι με τις πραγματικές του δαπάνες, μειώνοντάς του έτσι σημαντικά το υπόλοιπο προς ανάλωση . Προς τούτο δε προβάλλεται ο βίος του ο οποίος παραμένει πάντοτε λιτός ο οποίος προκύπτει τόσον από τις φορολογικές του δηλώσεις όσο και από το επενδυτικό του προφίλ.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 15 του Ν. 2238/94 (Κ.Φ.Ε.) το συνολικό εισόδημα προσδιορίζεται ,κατεξαίρεση, με βάση τις δαπάνες διαβίωσης του φορολογουμένου και των προσώπων που συνοικούν με αυτόν και τον βαρύνουν, όταν το συνολικό ποσό των δαπανών που προσδιορίζεται κατά τα άρθρα 16,17,18 και 19 είναι ανώτερο από το συνολικό καθαρό εισόδημα. Περαιτέρω με τα άρθρο 16 του ιδίου κώδικα ορίζονται τα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό της συνολικής ετήσιας δαπάνης διαβίωσης (τεκμήρια διαβίωσης) η του αντικειμενικού εισοδήματος.

Επειδή, με το άρθρο 16 του Κ.Φ.Ε ο νομοθέτης θέσπισε τα τεκμήρια διαβίωσης, με σκοπό να συλλάβει τη φορολογητέα ύλη που διαφεύγει της φορολογίας. Με την επιβολή των τεκμηρίων δεν επιβάλλεται φόρος επί πλασματικής φορολογητέας ύλης, αλλά καθιερώνεται ειδική μέθοδος εξεύρεσης υπαρκτής μεν αλλά μη εμφανούς φορολογητέας ύλης (ΣτΕ 4897/1987).

Παράλληλα το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο κατά πάγιο τρόπο (ΣτΕ 779/1994, 622/1993,1694/1990) ορίζει και τους όρους σύμφωνα με τους οποίους είναι συνταγματικά ανεκτή η θέσπιση των τεκμηρίων: <<..... δεν αποκλείεται η θέσπιση, κατά τρόπο γενικό και απρόσωπο, αρκεί τα τεκμήρια αυτά να ανταποκρίνονται στα δεδομένα της κοινής πείρας κατά τη βάση τους και το συμπεράσματα τους...Η καθιέρωση τεκμηρίων με τα ανωτέρω χαρακτηριστικά (δηλαδή κατά

τρόπο γενικό και απρόσωπο και ανταποκρινομένων στα δεδομένα της κοινής πείρας) και μάλιστα μαχητών, συνάδει με τα άρθρα 4 παρ.5 και 78 του Συντάγματος>>.

Επειδή, περαιτέρω ο φορολογικός νομοθέτης θέσπισε στο άρθρο 16§2 του ΚΦΕ δυνατότητα αμφισβήτησης των τεκμηρίων: «Το ετήσιο συνολικό ποσό της αντικειμενικής δαπάνης, που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί να αμφισβητηθεί από τον φορολογούμενο όταν αυτό είναι μεγαλύτερο από την πραγματική δαπάνη του φορολογούμενου και των μελών που τον βαρύνουν, εφόσον αυτό αποδεικνύεται από τον υπόχρεο με βάση πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία. Τέτοια περιστατικά συντρέχουν ιδίως στο πρόσωπο των υπόχρεων, οι οποίοι: α) υπηρετούν τη στρατιωτική θητεία τους στις Ένοπλες δυνάμεις, β) είναι φυλακισμένοι, γ) νοσηλεύονται σε νοσοκομείο ή κλινική, δ) είναι άνεργοι και δικαιούνται βοήθημα ανεργίας, ε) συγκατοικούν με συγγενείς πρώτου βαθμού και έχουν μειωμένες δαπάνες διαβίωσης, λόγω αποδεδειγμένης

Συμβολής στις δαπάνες αυτές των συγγενών τους με την προϋπόθεση ότι οι τελευταίοι αυτοί έχουν εισόδημα από εμφανείς πηγές, στ) είναι ορφανοί ανήλικοι οι οποίοι έχουν στην κυριότητα τους επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης από κληρονομιά του πατέρα ή της μητέρας τους και ζ) προσκομίζουν στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται ότι για λόγους ανώτερης βίας πραγματοποίησαν δαπάνη μικρότερη από την αντικειμενική.

Όταν συντρέχει μία ή περισσότερες από τις περιπτώσεις αυτές, ο φορολογούμενος υποχρεούται να υποβάλει μαζί με τη δήλωση του και τα αναγκαία δικαιολογητικά για την απόδειξη των ισχυρισμών του. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ελέγχει την αλήθεια των ισχυρισμών και την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων του φορολογούμενου και μειώνει ανάλογα την ετήσια αντικειμενική δαπάνη, στην οποία αναφέρονται οι ισχυρισμοί και τα αποδεικτικά στοιχεία.»

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από τον προσφεύγοντα γενικά και αόριστα προβάλλεται ο βίος του ο οποίος παραμένει πάντοτε λιτός χωρίς να προβάλλονται συγκεκριμένοι λόγοι και να στηρίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία, ο ισχυρισμός του αυτός **καταρρίπτεται ως αόριστος και αβάσιμος** .

Επειδή , σε κάθε περίπτωση η φορολογική αρχή οφείλει να εφαρμόζει το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, και δεδομένου ότι ο προσδιορισμός του εισοδήματος βασίζεται στις διατάξεις του Ν.2238/94 που αποτελεί Νόμο του Κράτους, ο ως άνω προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας **είναι απορριπτός**.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ.2 του ν.3986/2011 “1. **επιβάλλεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης** στα εισοδήματα άνω των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ των φυσικών προσώπων, που προέκυψαν κατά τις διαχειριστικές χρήσεις 2010 έως και 2014 και δηλώνονται με τις δηλώσεις των αντίστοιχων οικονομικών ετών 2011-2015. 2.**Για την επιβολή της εισφοράς λαμβάνεται** υπόψη το ετήσιο συνολικό καθαρό ατομικό εισόδημα, πραγματικό ή τεκμαρτό, φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο του φυσικού προσώπου ή σχολάζουσας κληρονομιάς.Εξαιρούνται και δεν προσμετρώνται τα εισοδήματα της περίπτωσης θ' της παρ.5 του άρθρου 6, της παρ.1 του άρθρου 14 και της περίπτωσης γ' της παρ. 4 του άρθρου 45 του Κ.Φ.Ε....3.Η ειδική εισφορά αλληλεγγύης, που επιβάλλεται στο συνολικό καθαρό εισόδημα της προηγούμενης παραγράφου, υπολογίζεται: α)....β) για συνολικό καθαρό εισόδημα από είκοσι χιλιάδες ένα (20.001) ευρώ έως και πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή δύο τοις εκατό (2%) επί ολόκληρου του ποσού γ)... δ)για συνολικό καθαρό εισόδημα από εκατό χιλιάδες ένα (100.001) ευρώ και άνω η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή τέσσερα τοις εκατό (4%) επί ολόκληρου του ποσού”.

Επειδή, η ειδική εισφορά αλληλεγγύης επεβλήθη ανεξαιρέτως σε όλους τους Έλληνες φορολογούμενους ανάλογα με το ύψος των εισοδημάτων τους για λόγους δημοσίου συμφέροντος προς αντιμετώπιση των δημοσιονομικών κενών που προκάλεσε η οικονομική κρίση αποτέλεσε και συνεχίζει να αποτελεί επί πλέον φορολογική επιβάρυνση για όλους ,

Επειδή, όπως και ανωτέρω αναφέρθηκε η ειδική εισφορά αλληλεγγύης επεβλήθη για λόγους δημοσίου συμφέροντος και μόνο, στα πλαίσια αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης και με συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα ισχύος (έως οικ. έτος 2015) και μάλιστα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ.3 ν.3986/2011 οι οποίες προβλέπουν τον τρόπο υπολογισμού αυτής εφαρμόζοντας συντελεστή προοδευτικά ανερχόμενο από 1% έως 4% για τα υψηλότερα εισοδήματα, ώστε ο εφαρμοζόμενος συντελεστής να είναι ανάλογος της φοροδοτικής ικανότητας του καθένα.

Επειδή, η έκθεση ελέγχου στο σώμα της οποίας αναφέρονται τα πραγματικά περιστατικά και η υπαγωγή αυτών στους αντίστοιχους κανόνες δικαίου καθώς και οι διατάξεις στις οποίες εδράζεται η έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης με την οποία γίνεται ο καταλογισμός της Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης ως συνέχεια των διαπιστώσεων του ελέγχου, αποτελεί την αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης καταλογισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης (άρθρου 29 παρ.2 Ν. 3986/2011) του οικ. έτους 2012 (διαχειριστική περίοδος 1/01/2011-31/12/2011), η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

Την απόρριψη της από **20-02-2014** και με αρ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος του με Α.Φ.Μ. :..... και την επικύρωση της υπ' αριθ./31-12-2013 πράξης καταλογισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης (άρθρου 29 παρ.2 Ν. 3986/2011) του οικ. έτους 2012 (διαχειριστική περίοδος 1/01/2011-31/12/2011), του Προϊσταμένου του Κέντρου Ελέγχου Φορολογουμένων Μεγάλου Πλούτου (Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.).

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Η φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Γενικό σύνολο ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης: 17.000,89 ευρώ

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΚΙΩΡΑΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ακριβές Αντίγραφο
Η υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).